

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1071/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.21.192/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A saját ügyében személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a támadott bírósági határozatokban megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] Az indítványozó – jogellenes munkaviszony megszüntetésének megállapítására irányuló – korábbi, éveken át húzódó, többször módosított és kiegészített kereseti kérelem alapján folyt munkaügyi pere miatt indított bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránt eljárást a Fővárosi Törvényszék ellen. Az eljáró bíróságok megállapították az indítványozó munkaviszonyának jogellenes megszüntetését, ugyanakkor az ahhoz járulékosan kapcsolódó kártérítésekkel és sérelemdíj(ak) mértékével az indítványozó elégedetlen volt.
- [4] Keresetében az indítványozó felperes lényegileg az alperes Fővárosi Törvényszék kötelezését kérte a bírósági eljárás során részére meg nem ítélt járandóságai, valamint sérelemdíj megfizetésére. Álláspontja alapján az ügye nem a tisztességes bírósági eljárás követelménye szerint folyt, miután a bíróságok nem zárták le észszerű határidőn belül a jogvitát, továbbá utalt rá, hogy az egyenlő bánásmód követelménye sem teljesült a per során. Mindezzel az indítványozó szerint a személyiségi jogai is sérültek.

- [5] 1.2. Az első fokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék a 15.P.20.176/2019/68. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Döntésének indokolásában kifejtette a bíróság, hogy az eljárás elhúzódásához hozzájárult a többszöri kereset kiegészítés, változtatás, szakértői bizonyítások, azok további kiegészítése iránti, valamint azokkal kapcsolatos elfogultság miatti kizárási kérelmek, amelyeket a felperes indítványozó nyújtott be.
- [6] A bíróság erre figyelemmel megállapította, hogy a felperes indítványozó által előadottak a saját magatartásával, mulasztásaival együttesen járultak hozzá az eljárás elhúzódásához. A tisztességes bírósági eljárás sérelme és az egyenlő bánásmód követelménye kapcsán kitért arra, hogy az indítványozó felperes által bejelentett kizárási indítványokat az eljáró bíróságok megvizsgálták és az azzal kapcsolatos döntéseiket megindokolták, továbbá vele szemben az eljárás során személyéből fakadó megkülönböztetés sem történt. Hangsúlyozta továbbá a Budapest Környéki Törvényszék indokolásában, hogy a bíróságok nem sértették meg az indítványozó felperes személyiségi jogait sem, miután az alperes bíróság részről nem volt tapasztalható olyan magatartás, amely a felperes indítványozó személyére tekintettel, a személye ellen irányuló közvetlen támadásként került volna sor. Végezetül kiemelte a Törvényszék, hogy az alperes bíróság részéről nem történt jogellenes cselekmény, ezért az indítványozó keresete alaptalan volt.
- [7] 1.3. Az indítványozó felperes fellebbezése alapján másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú döntést a 9.Pf.20.109/2022/5/11. számú ítéletével helybenhagyta.
- [8] Az indítványozó felperes hivatkozott arra fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróságot új eljárásra kell utasítani, miután az utolsó tárgyalásra a védője szabálytalanul volt megidézve, és ezért nem is volt jelen. Ezzel kapcsolatban az Ítéltábla kifejtette, hogy az elsőfokú eljárás utolsó tárgyalására a Budapest Környéki Törvényszék a felperes indítványozó jogi képviselőt a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 142. § (1) bekezdésének megfelelően, a 96. § (3) bekezdésére is figyelemmel, a következő tárgyalásra szóban idézte. A jogi képviselő személyében változás állt be, ugyanakkor a bíróság szerint ez az idézés szabályosságát nem befolyásolja.
- [9] Egyebekben az indítványozó felperes a keresete szerinti alperesi marasztalást kérte a fellebbezésében. Ezzel kapcsolatosan az elsőfokú döntéssel és annak indokaival a Fővárosi Ítéltábla egyetértett. Kiemelte, hogy a régi Pp. szabályai alapján is a felperes indítványozó a per elhúzódásához megállapíthatóan hozzájárult, miután – többek között – eredetileg sem terjesztett elő teljes mértékben határozott keresetet, majd utána számos alkalommal módosította azt. Az indítványozó felperes tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme kapcsán – az elsőfokú bírósággal egyezően – kifejtette az Ítéltábla, hogy sem a fellebbezésében, sem azt megelőzően

nem jelölte meg azokat a szabálysértéseket, amelyek álláspontja szerint az eljárás során megvalósultak, és amelyek révén az elfogultság, illetve a személye elleni támadás és az egyenlő bánásmód sérelme felmerült volna. Az Ítélet táblája indokolása szerint az indítványozó felperes fellebbezésében előadott kifogások a számára kedvezőtlen döntéseken alapultak, a kártérítési per viszont nem az alapper jogorvoslati fóruma.

[10] 1.4. Az indítványozó ezt követően felülvizsgálati kérelemmel fordult a Kúriához, amelyet a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Pfv.I.21.192/2024/2. számú végzésével – elkészttség miatt – hivatalból elutasított. Indokolásában kifejtette, hogy az indítványozó felperes 2022. augusztus 3. napján vette át a jogerős ítéletet, a felülvizsgálati kérelem előterjesztésének határideje 2022. október 19. napján járt le, amelyet a felperes indítványozó elmulasztott és erre tekintettel igazolási kérelmet sem csatolt. Az indítványozó felperes beadványában leírtak – miszerint akadályoztatva volt jogi képviselő hiányában –, a Kúria szerint nem minősülnek a felülvizsgálatra nyitva álló határidő szempontjából relevánsnak és nem is módosítják azt. A határidő kezdőpontja – az ügyben irányadó régi Pp. szerint – objektív tényhez, a jogerős ítélet féllal történő közlését követő naphoz kötött és annak letelte is ettől az időponttól kerül kiszámításra. Ezen határidő elmulasztása a Kúria indokolása alapján szintén objektív tény, nincs jelentősége annak, hogy a fél esetlegesen akadályoztatva volt a kérelem előterjesztésében. A jogszabályok alapján ez a felperes indítványozó mulasztásának minősült. Kitért a döntés arra is, hogy a pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezése iránti kérelmeinek elutasítása nem volt a Kúria szerint elháríthatatlan akadály, azt a felperes indítványozó később maga hártotta el, amikor is a közigazgatási bírói úton engedélyezték részére annak igénybe vételét. Végezetül utalt indokolásában a Kúria arra, hogy a jogi segítségnyújtásról szóló 2003. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Jst.) 61. § (2) speciális szabálya szerinti igazolási kérelmet nem terjesztett elő az indítványozó felperes a késedelmével kapcsolatban, mindezzel a mulasztását nem mentette ki a pártfogó ügyvéd hiányával összefüggésben. Erre figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. vonatkozó szabályai alapján, mint elkésztetet hivatalból el kellett utasítani.

[11] 2. Az indítványozó ezt követően azért fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz, mert álláspontja szerint a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.I.21.192/2024/2. számú végzése sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglalt alapjogait. Mindezekre figyelemmel kérte a döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését az első- és másodfokú döntésre is kiterjedően.

- [12] 2.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában és annak kiegészítésében kifejtette, hogy álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelmének hivatalbóli elutasítása sértette a tisztességes bírósági eljáráshoz való, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglalt jogait. Utalt ezzel kapcsolatosan arra, hogy a Kúria eljárási határidő elmulasztására hivatkozással utasította el a felülvizsgálati kérelmét, ezzel megghiúsítva az indítványozó felperes számára a jogorvoslatot. Az alkotmányjogi panaszok szerint ez alapvető jogokat érintő döntésnek minősül, amellyel szemben a jogorvoslatot biztosítani kell.
- [13] A Kúria az indítványozó felperes nyilatkozatát nem a tartalma szerint vette figyelembe, holott álláspontja alapján az tartalmazott igazolási kérelmet a vonatkozó szabályok szerint. Az indítványozó felperes képviselője útján a Debreceni Törvényszék ítéletének becsatolásával bizonyította, hogy elháríthatatlan akadály gátolta a felülvizsgálati kérelem előterjesztésében, egyúttal kérte erre figyelemmel a Kúriától, hogy a felülvizsgálati kérelmet tekintse határidőben benyújtottnak. Miután a Kúria ezt nem tette meg, megsértette az indítványozó felperes tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, így döntése ezáltal – álláspontja szerint – *contra legem* és *contra constitutionem* is.
- [14] Az indítványozó felperes indítványában és annak kiegészítésében utalt arra, hogy a Kúriának a régi Pp. 3. § (2) bekezdése szerint a fél nyilatkozatát annak tartalma szerint kell figyelembe venni, amely esetében azonban nem történt meg, emellett hivatkozott arra is, hogy a tényállást sem a felek előadásának és a felmerült bizonyítékoknak megfelelően állapította meg a Kúria, amelyet nem indokolt, mindezzel szabálysértést elkövetve.
- [15] Álláspontjának alátámasztásaként az indítványozó felperes a bíróságok gyakorlatának sérelmére hivatkozott eseti példákon keresztül szemléltetve azokat. Utalt rá, hogy a Kúria nem az ítélkezési gyakorlatának megfelelően és nem az Alaptörvény 28. cikke szerinti – Alaptörvénnyel összhangban történő jogszabályértelmezés alapján – hozott döntést, miután nem az észszerűen elvárható szakismerettel és gondossággal járt el esetében.
- [16] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerint tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [17] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az

Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszát határidőben nyújtotta be.

- [18] 3.2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésében előírt feltételeinek – a Kúria végzése tekintetében – megfelel. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezését, illetve a sérelmezett bírói döntést, indokolja annak Alaptörvénybe ütközését és kifejezetten kéri a megsemmisítését.
- [19] Az Alkotmánybíróság megállapította azonban, hogy az első és a másodfokú bíróság döntéseinek megsemmisítése kapcsán az indítványozó alkotmányjogi panaszában és annak kiegészítésében azok alaptörvény-ellenességére vonatkozóan semmilyen indokolást nem adott elő, csupán a Kúria döntésével összefüggésben kérte azok megsemmisítését is. Miután tehát az indítvány és annak kiegészítése ezzel kapcsolatban alkotmányossági érvelést nem tartalmaz, ezért az nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti követelménynek.
- [20] Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság a továbbiakban a Kúria támadott végzését vizsgálta az eljárása során.
- [21] 3.3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a továbbiakban azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ában és az Abtv. 29. §-ában foglalt tartalmi feltételeket kimeríti-e.
- [22] 3.3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében alkotmányjogi panasz előterjesztésére kizárólag az ügy érdemében hozott döntéssel vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntéssel szemben van lehetőség.
- [23] Az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati kérelem hivatalból való elutasításáról rendelkező végzését eljárást befejező bírói döntésnek tekinti, amely az Abtv. 27. §-án alapuló törvényi feltételek alapján alkotmányjogi panasszal megtámadható.
- [24] Erre tekintettel a jelen ügyben az alkotmányjogi panasz megfelel az Abtv. 27. §-ában foglaltaknak abban a részében, amelyben a Kúria hivatalból elutasító végzésének az alaptörvény-ellenességét állítja az indítványozó {lásd hasonlóan például: 3115/2020. (V. 8.) AB végzés, Indokolás [25]–[26]}.
- [25] Bár jelen esetben az Alkotmánybíróság egyébként sem vizsgálhatta a jogerős döntést a határozott kérelem hiánya miatt, ugyanakkor fontos kiemelni, hogy az Alkotmánybíróság a Kúriának a felülvizsgálati eljárásban hozott nem érdemi döntésén keresztül csak akkor vizsgálhatná az alapügyben hozott bírói döntést az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 32. § (5) bekezdése alapján, ha a Kúria az alkotmányjogi panaszban sérelmezett, nem érdemi döntését mérlegelési jogkörben hozta volna meg.

- [26] Az alkotmányjogi panasz alapján lefolytatott alkotmányossági felülvizsgálat keretében azonban a Kúria hivatalból elutasító (nem érdemi) döntésén keresztül kizárólag a korábban alkotmányjogi panasszal megtámadott, de a felülvizsgálati eljárás miatt érdemben nem vizsgált jogerős döntés lenne vizsgálható, a korábbi alkotmányjogi panaszban foglalt kérelemnek megfelelően, ami jelen esetben nem merült fel. Az indítványozó a jogerős döntés ellen nyújtott be ugyan IV/2409/2022. ügyszámon alkotmányjogi panaszt, azt a testület azonban indokolás hiányára tekintettel utasította vissza egyesbírói végzésben.
- [27] 3.3.2. Az egyedi ügyben való érintettség megállapítható, mivel az indítványozó a felülvizsgálati eljárás kezdeményezője volt. Megállapítható továbbá, hogy az indítványozónak a támadott határozattal szemben további jogorvoslati lehetősége nem áll fenn.
- [28] 3.3.3. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy a bírói döntés érdemben érinti az alaptörvény-ellenességet vagy az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [29] A befogadhatóság feltételeivel kapcsolatban emlékeztetni szükséges arra, hogy az Alkotmánybíróságnak részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései tartalmát érintően. Jelen ügy ehhez képest nem vet fel olyan új, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, amely a panasz befogadását és érdemi elbírálását indokolná.
- [30] Hangsúlyozandó továbbá, hogy az Alkotmánybíróság a bírói jogértelmezést jellemzően akkor vonhatja érdemi alkotmányossági felülvizsgálat alá, ha az eljáró bíróság az előtte folyamatban lévő, valamely Alaptörvényben biztosított jog szempontjából releváns ügynek az alaptörvényi érintettségére tekintet nélkül járt el, vagy az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával {3173/2015. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [53]}. Mindazonáltal a „bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének” {3107/2016. (V. 24.) AB végzés, Indokolás [35]}. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Vagyis az Alkotmánybíróság a bírói döntések felülvizsgálata során is az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja.

- [31] Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, valamint az abból levont következtetés megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja az Alkotmánybíróság, hogy a bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {lásd például: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3198/2019. (VII. 16.) AB végzés, Indokolás [11]}. „A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el. [...]” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]; lásd hasonlóan például: 3505/2021. (XI. 30.) AB végzés, Indokolás [17]}.
- [32] Az Alkotmánybíróság nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy a perorvoslati bíróság jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben állást foglaljon {lásd hasonlóan például: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [33] Az indítványozó a jogorvoslathoz való jogot (legalább részben) a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik részjogosultságának tekinti, erre tekintettel álláspontja szerint az azzal összefüggésben felhozott indokok – tekintettel arra, hogy a Kúria szerinte téves jogalkalmazása folytán az érdemi felülvizsgálat lehetőségétől is elesett – a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmén túlmenően egyben annak (7) bekezdése sérelmét is eredményezték.
- [34] Az Alkotmánybíróság ugyanakkor ezen alapjog tekintetében emlékeztet a korábbi döntéseiben tett lényeges megállapításokra, miszerint „[a]z Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog olyan alkotmányos alapjog, amely tárgyát tekintve a bírói, illetőleg a hatósági [más közigazgatási] döntésekre terjed ki, tartalmát tekintve pedig azt kívánja meg, hogy valamennyi, az érintett jogát vagy jogos érdekét [helyzetét] érdemben befolyásoló érdemi határozat felülvizsgálata érdekében legyen lehetőség más szervhez, vagy azonos szerv magasabb fórumához fordulni” {3064/2014. (III. 26.) AB határozat, Indokolás [15]}. Az egyes eljárási törvényekben biztosított rendkívüli jogorvoslatok azonban, mint amilyen a felülvizsgálati kérelem is, kívül esnek az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének

védelmi körén {lásd: 3124/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [42]; 3120/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [22]; 3239/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [13]; 3045/2015. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [11]; 3067/2015. (IV. 10.) AB végzés, Indokolás [20]}” {3245/2019. (X. 7.) AB végzés, Indokolás [17]}.

- [35] Kétségtelen, hogy az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata – miként például az 3027/2018. (II. 6.) AB határozat is – rögzíti azt az általános elvárást, hogy amennyiben a jogalkotó a fentiek ellenére mégis lehetőséget biztosít rendkívüli jogorvoslat igénybevételére is, úgy ennek az eljárási szakasznak is meg kell felelnie a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó elvárásoknak {lásd: 3027/2018. (II. 6.) AB határozat, Indokolás [14]}. Ugyanakkor ezzel az elvárással az Alkotmánybíróság megítélése szerint nem ellentétes az, ha – mint a jelen ügyben is – a Kúria az ilyen rendkívüli jogorvoslat igénybevételére irányuló kérelem előterjesztésének és érdemi elbírálásának jogszabályi feltételeit megvizsgálva arra a következtetésre jut, hogy azok az adott kérelem tekintetében nem teljesültek, és ezen (szak)jogi meggyőződése alapján, az irányadó jogszabályi rendelkezések megjelölése mellett azt a szükséges mértékben megindokolt döntésében hivatalból elutasítja. Önmagában az, hogy az ilyen döntés indokolásában foglaltakkal az indítványozó nem ért egyet, vagy azt – saját szubjektív szempontjai alapján – nem tartja kellően részletesnek, az az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata alapján nem alapozza meg a döntés alaptörvény-ellenességének megállapítását. A rendelkezésre álló iratokból megállapítható, hogy a Kúria azonosította az álláspontja szerint a jelen ügy kapcsán vizsgálandó legfontosabb kérdéseket, és a döntése mikénti kialakítása szempontjából releváns szempontokat – figyelemmel a vonatkozó anyagi és eljárásjogi törvényi előírásokra – vizsgálat tárgyává tette, továbbá végzése indokolásában számot is adott döntése indokairól {lásd hasonlóan: 3276/2022. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [19]; 3262/2024. (VII. 12.) AB végzés, Indokolás [29]}.
- [36] Az Alkotmánybíróság mindezekre figyelemmel az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel összefüggésben előadott érveivel kapcsolatban a következőket állapította meg: az indítványozó alkotmányjogi panasa indokolásában lényegileg egy újabb fórumot szeretne megnyitni annak érdekében, hogy a felülvizsgálati kérelem elkésztés miatti hivatalbóli elutasítása függvényében előadott jogséremlme valamilyen módon orvoslást nyerjen. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor hangsúlyozza, hogy állandó gyakorlatának megfelelően nem rendelkezik hatáskörrel a rendes bíróságok törvényességi vizsgálata körében értékelendő kérdések megválaszolására, így nem hivatott annak vizsgálatára, hogy a (rég) Pp. felülvizsgálat engedélyezésére vonatkozó szabályai körében rögzített feltételek a konkrét ügyben fennálltak-e {lásd hasonlóan például: 3091/2024. (III. 1.) AB végzés, Indokolás [23]; 1052/2026. (II. 11.) AB végzés, Indokolás [15]}.
- [37] A Kúria a peres iratok alapján azt állapította meg, hogy a másodfokú bíróság jogerős határozatát 2022. augusztus 3-án vette át az indítványozó korábbi pártfogó ügyvédje.

A felülvizsgálati kérelmet 2024. október 19-én – elkésletten – nyújtotta be (az indítványozó és az újonnan kirendelt pártfogó ügyvédje) elektronikus úton. A felülvizsgálati eljárásra nyitva álló határidő 2022. október 19-én lejárt. A határidő elmulasztására vonatkozó igazolási kérelmet – a Kúria szerint – nem terjesztettek elő.

[38] Az indítványozó továbbá nem hivatkozott olyan körülményre, amely a Kúria általi – a kirendeléssel kapcsolatos akadály elháríthatósággal összefüggésben és az elkéslettség tekintetében kelt – indokolást kétségessé tenné. Az Alkotmánybíróságnak ezért – figyelemmel a fentiekben hivatkozott gyakorlatára is – nincs felülvizsgálati jogköre a Kúria által megállapított tények eltérő értékelésére.

[39] 4. Összefoglalva: az Alkotmánybíróság jelen ügyben nem talált olyan körülményt, amelyet az Alaptörvény felhívott rendelkezéseivel – a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal vagy a jogorvoslathoz való joggal – összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességként lehetne értékelni, és amely ezért az indítvány érdemi vizsgálatát indokolná. A panasz így nem teljesítette az Abtv. 29. §-ban meghatározott egyik befogadhatósági feltételt sem.

[40] 5. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 29. §-ában foglaltakra – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. március 31.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró